

Til hr. Kofod-Svendsen: Jeg er enig i, at vi har været ude og se mange spændende bistandsprojekter, og meget af det er godt. Meget af det er også mindre godt, og jeg kan da pege på dér, hvor vi var med Folketingets Finansudvalg sidste år. Det er jo senere kommet frem, at et land som f.eks. Burkina Faso kan man jo godt diskutere om det er rimeligt at yde bistand til.

Vi mener, at med vores forslag placerer Danmark sig, trods alt så højt på listen, på en andenplads på verdensplan, at det kan vi altså godt være bekendt. Vi placerer os på linje med et land som Holland, men det næste land, som kommer nede på listen, er så Sverige, og helt nede, ja, langt nede på listen finder vi så de andre europæiske lande. Så selv med en procent på 0,8 ligger vi helt i toppen.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Aase D. Madsen for en kort bemærkning og derefter hr. Duetoft.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil da gerne spørge fru Gitte Seeberg, om fru Gitte Seeberg vil være med til, at vi får en opretning af de personlige tilskud, der gives til de ældre. De personlige tilskud fra kommunerne gives jo kun til de økonomisk svageste stillede ældre, og vi har altså set, at kommunerne har skåret betydeligt ned på det område.

Jeg synes altså, at vi skal give kommunerne et vink med en vognstang her fra Folketinget, således at vi får ensartede og faste regler, så kommunerne ikke på dette område kan snyde på vægten. Vil De Konservative være med til det sammen med Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det var nu godt nok alligevel dagens overraskelse, at fru Gitte Seeberg skulle lyde fuldstændig som en god socialdemokratisk finansminister, for finansministeren har jo altid afvist jobfradrag med nogenlunde de beregninger, som fru Gitte Seeberg kommer med, og vi benægter de beregninger, men det kan vi så vende tilbage til. Jeg er glad for den positive melding.

Så må jeg sige til fru Seeberg: Jamen en lettelse af mellemskatten rammer da ikke de mennesker, vi taler om. Mig bekendt er mange af de mennesker, vi taler om, offentligt ansatte i ganske almindelige stillinger, der faktisk ligger under en indtægtsgrænse, hvor mellemskatten slår

ind. Så jeg spørger bare: Hvorfor er det den, man skal lette, hvis det er samspillet mellem kontanthjælpen og de lavestlønnede, der skal løses? Så hjælper det da ikke noget med mellemskatten. Så er det en anden gruppe mennesker, man går efter, og det er også fint nok, men så skal man bare ikke pakke det ind i historien om denne socialrådgiver og kontanthjælpsmodtageren, for det er altså et andet problem.

Man kan have megen sympati for den lettelse der, men den løser bare ikke det problem, vi taler om.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Til fru Aase D. Madsen: Regeringen har jo i sin aftale med kommunerne indgået en aftale om, at der skulle være en formuegrænse på 50.000 kr. Det Konservative Folkeparti foreslår rent faktisk, at denne grænse sættes op, og at vi i forbindelse med forhandlingerne om satspuljen gerne vil være med til at sætte nogle penge af til at kompensere kommunerne, så formuegrænsen kan sættes yderligere op. Vi forestiller os noget med 75.000 kr., men grænsen er bestemt til diskussion.

Til hr. Peter Duetoft: Vores forslag har i modsætning til forslaget om jobfradrag den fordel, at også folk, som allerede er i arbejde, får en skattefordel. Men det er rigtigt, at det konservative forslag med mellemskatten jo fordrer, at man tjener over 177.000 kr. Vi ønsker så niveauet hævet. Det forudsætter, at man er oppe på det niveau for at få en skattelettelse.

Men vi foreslår jo netop mellemskatten, fordi det er den skat, som folk i arbejde betaler. En nedsættelse af f.eks. bundskatten vil ikke fremme det formål, som vi gerne vil fremme, nemlig at skattelettelsen går til dem, der er på arbejde.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Jes Lunde som ordfører.

Jes Lunde (SF):

Regeringens forslag til finanslov for år 2001 er der jo ikke meget dramatik i, og vi betragter i SF først og fremmest det udspil, regeringen er kommet med, som en udstrakt hånd til forhandling. Og når regeringen så på sit udspil har afsat 1 mia. kr., som skal disponeres efter forhandling med partierne, betragter vi det egentlig som et positivt tegn på, at regeringen godt ved, at der er andre, der skal have indflydelse på den her finanslov, end regeringen selv. Og